

3 sön e trettondedagen

Psalmer: 303, 707, 40, 575, 724, 727

Texter: 2 Kung 5:1-5, 9-15, 2 Kor 1:3-7, Joh 4:46-54

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Joh 4:46-54

46 Så kom han tillbaka till Kana i Galileen, där han hade gjort vattnet till vin. En man i kunglig tjänst hade en son som låg sjuk i Kapernaum. 47 När han hörde att Jesus hade kommit från Judeen till Galileen, gick han till honom och bad att han skulle komma ner och bota hans son som låg för döden. 48 Jesus sade till honom: "Om ni inte ser tecken och under, tror ni inte." 49 Mannen sade till honom: "Herre, kom ner innan mitt barn dör!" 50 Jesus svarade: "Gå, din son lever." Då trodde mannen det ord som Jesus sade till honom och gick. 51 Och medan han ännu var på väg, möttes han av sina tjänare som sade att hans son levde. 52 Han frågade vid vilken timme han hade blivit bättre. De svarade: "I går vid sjunde timmen lämnade febern honom." 53 Då förstod fadern att det hade hänt just den timme då Jesus hade sagt till honom: "Din son lever." Och han själv och hela hans familj kom till tro. 54 Detta var det andra tecknet som Jesus gjorde sedan han hade kommit från Judeen till Galileen.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen

Vi har hört om det andra tecknet som Jesus gjorde i Galiléen. Det första tecknet var när han förvandlade vatten till vin vid bröllopet i Kana. Därefter hade han gått till Judeen och Jerusalem. När han kom tillbaka blev han väl mottagen av galileerna eftersom de sett allt som han hade gjort vid påskhögtiden i Jerusalem. När han kom till Kana där han gjort sitt första tecknen, gjorde han ytterligare ett tecken: han botade sonen till mannen i kunglig tjänst.

Ett tecken är en gärning som Jesus gör för att bekräfta att han är en gudomlig person: Guds Messias. I Jerusalem hade judarna begärt ett tecken av honom som bevis på hans auktoritet. De hade krävt ett tecken samtidigt som många kom till tro när de såg de tecken han gjorde. Samma mönster återkommer på flera ställen i evangelierna. Jesus utför en gudomlig gärning och ändå begär man tecken för att tro. Tänk på då Jesus bespiset femtusen män. Fast de sett detta tecken och ätit av maten så krävde de ändå tecken för att de skulle tro när de dagen efter sökte upp honom i Kapernaum. Tänk på då Jesus botat den besatte som det berättas om i Matteus 12:e kapitel. Friseérna begärde ändå ett tecken från himlen av honom.

Vid påskhögtiden i Jerusalem kom många till tro på hans namn när de såg de tecken han gjorde. Men Jesus var inte helt nöjd med tron hos dem. Han berömde inte deras tro på något sätt. Johannes fortsätter istället redogörelsen för händelserna i Jerusalem så här: *Men själv anförtrorde han sig inte åt dem, eftersom han kände alla. Han behövde inte höra någon vittna om människan, ty av sig själv visste han vad som var i människan.* Jesus var inte helt nöjd med deras tro. De lade för mycket vikt vid själva undret och inte lika mycket vikt vid Jesu ord. Jesus klandrar en sådan tro när han säger: *om ni inte ser tecken och under, tror ni inte.*

I vår text hör vi hur Jesus leder människor som fått en viss sorts tro på honom till en fast tro på de ord han talar. I alla fall fick mannen i kunglig tjänst en starkare tro. Kanske hörde han till dem som kommit till tro när de såg de tecken Jesus gjorde i Jerusalem vid påskhögtiden, eller så hade han hört berättas om vad Jesus gjorde. Hans tro kanske inte sträckte sig längre än till en förhoppning att Jesus skulle visa ytterligare ett tecken. Men Jesus ledde mannen till en starkare tro så att den beskrivs så här när de sedan skildes åt: *Då trodde mannen det ord som Jesus sade till honom och gick.* Hans tro hade nu blivit så stark att han trodde det ord Jesu sade, utan att vara beroende av tecken och under.

Mannen som stod i kunglig tjänst hade en son som var allvarligt sjuk och låg för döden. När mannen hörde att Jesus hade kommit till Galiléen skyndade han att söka upp honom. Det var nöden som drev honom att söka hjälp hos Jesus. Han trodde uppenbarligen att Jesus hade makt att rädda även från en nästan säker död. Men Jesus visste att hans tro grundade sig på de tecken han sett eller hört Jesus utföra. Därför bromsade Jesus honom, inte av ovilja att hjälpa utan för att ge honom mer än han begärde. Jesu svar på mannens begäran verkar ganska strängt: *"Om ni inte ser tecken och under, tror ni inte."* Men väg orden och tänk efter vad de betyder. Jesus ville ge mannen en starkare, bättre grundad tro. Detsamma gällde dem alla. Jesus ville ge dem något de inte ens hade förstånd att begära. De hade någon slags tro, och mannen hade ju sökt hjälpen hos honom. Det var bra. Men deras tro var svag därför att den bara grundade sig på de tecken som Jesus hade gjort. Deras tro behövde näring av Guds ord, och behövde bli fast grundad på Jesu ord.

Som vi redan sagt så är *tecken* gärningar som uppenbarar Jesu gudomliga härlighet. Men det är bara Guds ord som kan förklara betydelsen av dessa gärningar. Om människor bara förundrar sig över de mäktiga tecknen missar de meningen med dem. Det var av den anledningen som Jesus riktade mannens uppmärksamhet till sin person och sitt ord. Det är bara ordet som uppenbarar vem Jesus verkligen är och vad han gör för alla människor. Då tjänar också

tecknen sitt syfte: de bekräftar ordet. Den sanna tron på honom som grundar sig på ordet blir också bekräftad av Jesu tecken.

Jesu ord, som verkade så stränga, utförde sitt syfte. Ödmjukt tog mannen emot Jesu kärleksfulla men stränga tillrättavisning. Han blev inte arg och gick därifrån, och han lät sig inte avvisas. Han fortsatte att begära hjälp, denna gång mer vördnadsfullt - för när han tilltalade Jesus "Herre" visade han också vördnad: "*Herre, kom ner innan mitt barn dör!*" Mannen hade fortfarande en föreställning om att Jesus måste komma med till Kapernaum för att bota barnet. I tron höll han i alla fall fast vid Jesu barmhärtighet trots Jesu tillrättavisning som lät så avvisande. *Jesus svarade: "Gå, din son lever."* Med dessa ord förklarade Jesus för mannen att det inte alls var nödvändigt att han kom med till Kapernaum för att bota barnet. Det är som om Jesus sa: "Du kan tryggt gå hem och lita helt och fullt på att ditt barn har blivit botat. Det har skett bara därför att jag sagt så. *Då trodde mannen det ord som Jesus sade till honom och gick.*

På detta sätt gav Jesus mannen mer än han begärt. Jesus återspeglar Fadern som förmår göra långt mer än allt vi ber om eller tänker (Ef 3:20). Han gav honom inte bara sonen tillbaka utan också en tro som inte var beroende av tecken och under. Mannen hade ingen annan säkerhet än Jesu ord när han gick. Men det räckte för honom. *Han trodde det ord Jesus sade till honom och gick.*

Denna tro, som tror Jesu ord, blev bekräftad. Det skulle dröja till nästa dag att komma hem. Men där hemma visste de hur orolig mannen varit för sonens hälsa och sände därför en tjänare att möta honom med det glada budskapet att sonen levde. När mannen undersökte saken så förstod han att sonen blivit helt frisk samma timme som Jesus sagt till honom "din son lever". Det heter sedan: *Och han själv och hela hans familj kom till tro.* Det innebär inte att det var först nu som mannen kom till tro för första gången. Han hade ju kommit till Jesus med någon slags tro på Jesu förmåga att bota. Under Jesu ledning hade han fått en fast förtröstan på Jesu ord, en tro som inte var beroende av tecken och under. Nu fick han tron bekräftad genom tecknet.

Lägg märke till att hela hans familj kom till tro. Det innebär att mannen blivit en evangelist. Hans familj kunde ju omöjligt förstå betydelsen av att sonen plötsligt blivit helt frisk. Men när mannen förklarade saken för dem och vittnade om Jesus och hans ord så kom även hans familj till tro. Jesus hade lett mannen till en starkare tro på sanningen i sitt ord. Tron hade också gjort honom till ett vittne som med glädje vittnade om Jesus och ledde sin familj till tro.

Idag lär vi oss att Jesus vill ge oss en stark tro som inte är beroende av att se tecken och under. Han säger ju också efter sin uppståndelse, före sin

himmelsfärd: *Salig är den som tror utan att se*. En tro som frågar efter tecken är bristfällig. Tänk om det inte ingår i Guds plan att utföra tecken, hur går det då? En begäran om att få se tecken behöver inte vara en ren provokation som när fariséerna i Matt 12 begärde att Jesus skulle visa dem ett tecken fast de just fått se ett tecken. När människor frågar efter att få se tecken behöver det inte röra sig om en sådan provokation. Det är ganska vanligt att människor jagar spektakulära tecken som de hört en eller annan predikant utfört. Det kan helt enkelt röra sig om en svag tro som inte är helt grundad på Guds ord. Det kan röra sig om en bristfällig tro som vi förstår att mannen i vår text hade från början. Men Jesus gav honom mer än han begärde. Jesus ger också oss mer än vi kan tänka och be om. Med sitt ord leder han oss fram till en tro som inte är beroende av tecken och under, som uthärdar lidande och kriser, som finner tröst i Jesu ord när döden hotar, som tryggt kan gå i förtröstan på hans ord och som med glädje vittnar om Jesus och leder andra till frälsning. Det är en tro som är grundad och uppbyggd på Guds ord och förlitar sig på Kristus så som Paulus beskriver det: *ni är inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj. Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv* (Ef 2:19-20). Amen.

Låt oss be!

Käre Jesus, led också oss till en fast förtröstan på ditt ord. Trösta våra hjärtan och ge oss glädje över löftet att vi genom tron tillhör Guds familj. Tack för att vi får vara Guds barn, trygga under Faderns beskydd och din ledning. Sänd oss din Ande att öppna våra läppar så att vi delar med oss av vår tro, först till vår familj och våra närmaste, och sedan till alla människor. Amen.